

Julián KEPPL
EDITORIAL

V jednom svojom konferenčnom príspevku som si dovoľil definovať architektúru ako umenie usporiadať rôznorodé, často protichodné prvky a požiadavky do fungujúceho, harmonického celku. Preto si asi tento pojem radi požičiavajú politici, keď hovoria napr. o architektúre Európskej únie, biológovia, keď popisujú zložité makromolekulárne štruktúry, alebo konštruktéri výpočtovej techniky, pre ktorých pojem architektúra počítačov je bežným a často používaným odborným termínom.

Dokonca na internetových stránkach rôznych elektronických encyklopédií alebo vyhľadávačov pri pojme architektúra je priradených viac vysvetlení súvisiacich s elektronikou ako so stavebníctvom. Aj v tomto čísle ALFA, v ktorom sú najmä príspevky z medzinárodného workshopu a vedeckého seminára na tému *Spojenia umenia, vedy a techniky; využitie informačných a komunikačných technológií pre e-learning a diaľkovú komunikáciu*, dominuje výpočtová technika s jej mnohorakými možnosťami od zachytenia obrazového, či zvukového záznamu, cez jeho okamžité prenesenie o stovky, ba i tisíce kilometrov k ďalším účastníkom veľkolepého elektronického happeningu alebo videokonferencie, zobrazovanie a simuláciu javov, ktoré sú nad možnosť nášho zmyslového vnímania až po tvorbu virtuálnej architektúry v *n*-rozmernom prostredí.

A práve využitie výpočtovej techniky spája rôznorodosť príspevkov dizajnérov, architektov, výtvarníkov, chemikov, fyzikov, lekárov, matematikov, ale aj dramatických umelcov a hudobníkov.

Do „deja“ nás uvádza príspevok prof. Petránskeho *Kontext a forma* s vyslovenou hypotézou, že „kultúra je jav komunikácie založený na systémoch označovania“. Aj ďalšie príspevky naplňajú ambície organizátorov workshopu a seminára hľadať a vytvárať priestor pre vzájomné prepojenie rôznych druhov umenia, ale aj vedy a techniky tak, aby mohla prebiehať vzájomná komunikácia pre tvorivé inšpirácie a výmeny názorov prostredníctvom informačno-komunikačných technológií a multimédií.

Uvádžanie týchto trendov na pôdu Fakulty architektúry STU je mimoriadne užitočné a žiadané, pretože v súčasnej tvorivej praxi architektov je už bežné, že projekčná kancelária je od staveniska vzdialená niekoľko tisíc kilometrov a informačná diaľnica nahrádza nutnosť presúvať sa v priestore a čase. Dokonalé a dômyselne skonštruované informačné technológie v mnohých prípadoch nahrádzajú bezprostredné zmyslové vnímanie, respektíve kompenzujú jeho nedokonalosť. Dajú sa získať fotografie lokality urobené z obiehajúcich družíc, podrobné mapy vyhotovené digitálnymi technológiami, počítačové modely terénu i príľahlého okolia. Vďaka tomu je malá pravdepodobnosť, že by sa zopakoval prípad mesta San Francisco, známeho svojimi povestne zvlhnenými a dosť strmými ulicami, ktoré projektovali na východnom rovinatom pobreží Spojených štátov, kde pahorky a kopce nepekázali pravouhlejšou Jeffersonovskou sieťou ulíc. Terén v San Franciscu nebola rovina a tak okrem malebnej scenérie vznikli aj atraktívne filmové exteriéry pre pôsobivé automobilové naháňačky.

Váš

Julián Kepl